

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

myndighedernes Opgave at opkræve den nævnte Afgift og at drage Omsorg for ved Noteringens Ansættelse, at den ligeligt kommer alle Producenter til gode. Det er det, § 3 tager Sigte paa.

Jeg tror, at jeg hermed har besvaret de stillede Spørgsmaal. Der er en hel Del i Forbindelse med denne Lovgivning, som mere naturligt kan drøftes videre i et Udvalg. Jeg er villig til, hvis jeg kan, i Udvalget at give de Oplysninger, som man maatte ønske.

Jeg takker, som sagt, for den relativt velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Carl Petersen: Jeg har nogle enkelte Bemærkninger til, hvad der er sagt, og jeg skal ikke gaa ind i en Diskussion om de mange Problemer, der er rejst, og som jeg ikke mener hører dette Lovforslag til.

Det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen synes at være blevet meget glad, fordi jeg vilde forlænge Loven fra i Fjor, og mente, der var sket en Ændring i min Indstilling. Jeg kunde svare, at af to Under vælger man det mindste. Det, der efter min Mening har Betydning, hvis man skal sammenligne i Fjor og nu, er i Virkeligheden dette: hvorledes holdt det, vi diskuterede dengang, over for Virkeligheden? Var det de Tal, som blev antydet af den højtærede Minister, støttet af Partiernes Konservative og Venstre, eller var det de Tal, jeg nævnte for Eksportpriserne, der holdt? Landbrugsministeren oplyser, hvor meget der er ydet i Tilskud, og det kunde tyde paa, at det var mig, der fik Ret i, at de Eksportpriser, der dengang stipuleredes, var for lave og vilde blive højere — paa det Omraade har det ærede Medlem i hvert Fald lidt at lære. Det samme kunde siges med Hensyn til vore Indtægtsberegninger. Vi havde et vist Talmateriale, der indgik som et meget stærkt Led i Forhandlingerne, og de Tal, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen læste op i Dag, fra Statistisk Departement, og som jeg ikke har været opmærksom paa, kunde tyde paa, at ogsaa de Beregninger, der dengang blev lagt til Grund, og som blev nævnt af mig, holdt Stik. Derfor synes jeg, at naar alt dette er sket, kunde Loven godt være blevet forlænget, fordi jeg ved, der er kommet Udgiftsstigninger for den danske Landbrugsproduktion siden dengang. Naar vi ikke staar mere sikkert, end vi gør i Øjeblikket med Hensyn til det, som bliver grundlæggende for Priserne fremefter, synes jeg, det havde været mere rigtigt, om vi havde valgt den Fremgangsmaade.

Jeg er meget glad ved den højtærede Ministers Udtalelser om, at Regeringen virkelig havde den rette Forstaaelse for, at de Forhandlinger, der skulde føres, ikke alene skulde føres paa, hvor meget man kunde skaffe det danske Landbrug af Indtægt, men i høj Grad maatte præges af det samfundsmæssige Hensyn at dæmpe op mod Inflationsfaren — selv om det ikke direkte blev sagt af Ministeren, har jeg alligevel Følelsen af, at han i høj Grad er opmærksom paa denne Fare, hvis vi ikke faar afsluttet disse Aftaler paa den rigtige Maade. Paa dette Punkt ser det ud til, at den højtærede Minister er enig med mig. Til Gengæld kan jeg være enig med den højtærede Landbrugsminister i, at selvfølgelig skal man tilstræbe, at Landbruget faar taalelige Produktionsvilkaar. Det er indlysende, og der er heller ikke noget i det, jeg har sagt, hverken her eller ved tidligere Lejlighed, der kunde udlægges paa anden Maade. Saa vil der naturligvis altid kunne opstaa Diskussion mellem de forskellige Lejre om, hvad taalelige Produktionsvilkaar er. Jeg har før sagt, at det, man bør tilstræbe, er, at det Arbejde, der lægges inden for det danske Landbrug, skal betaales lige saa godt som det, der lægges i andre Erhverv, hvormed man kan sammenligne det.

Saa nævnte den højtærede Minister nogle Tal fra den forrige Efterkrigstid for dermed at ville bevise, at dette med en Inflationsfare ikke var saa faretruende, som man vilde gøre det til. For mig staar det saaledes, at det ikke har megen Betydning at drage disse Tal frem og sammenligne dem med den nuværende Situation. Vi maa derimod bruge Talmaterialet fra dengang for at bevise, hvad der var Medaarsagen til den dybtgaaende Erhvervskrise, vi fik i 30'erne. Det vilde være rigtigere, for da startede den. Det, jeg saa gerne vil være med til at forebygge, er, at man nu fortsætter den samme Linie, saa vi efter den glade Tid igen skal til at opleve en Tid som den i 30'erne. Hvis man ikke nu er opmærksom paa det Prisleje, man skaber, staar det for mig saaledes, at man meget let løber den Risiko at komme ud i en saadan dybtgaaende Krise.

Hans Pinstrup: Uden i øvrigt at ville forlænge Debatten med det ærede Medlem Hr. Carl Petersen og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ønsker jeg dog at understrege, at Resultatet af denne Forhandling med Henblik paa Landbrugets Forhold maa siges at være, at begge de ærede Medlemmer og deres Partier gaar ind for, at det danske